

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 215.192 van 19 september 2011
in de zaak A. 200.137/IX-7132**

In zake : Gino PYSSON
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter Crispyn
kantoor houdend te 9030 Gent
Mazestraat 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de politiezone ARRO IEPER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Steve Ronse en Jonas Riemslagh
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
President Kennedypark 6/24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 11 mei 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van:
- de beslissing van het politiecollege van de PZ ARRO-Ieper van 5 april 2011 houdende het voornemen om af te wijken van het advies van de tuchtraad en aan Gino Pysson de zware tuchtstraf van de schorsing voor drie maanden met inhouding van 25 % van zijn wedde op te leggen;
 - de beslissing van het politiecollege van de PZ ARRO-Ieper van 3 mei 2011 waarbij aan Gino Pysson de zware tuchtstraf van de schorsing voor drie maanden met inhouding van 25 % van zijn wedde wordt opgelegd;
 - de kennisgeving van de inwerkingtreding van de bij de beslissing van 3 mei 2011 aan Gino Pysson opgelegde zware tuchtstraf.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 september 2011.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Leen Vanbrabant, die loco advocaat Peter Crispyn verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Steve Ronse, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is als inspecteur van politie (INP) tewerkgesteld in de lokale politiezone ARRO-Ieper. Op 3 mei 2010 beslist de zonechef naar aanleiding van geruchten over wangedrag van de verzoeker in voetbalmiddens (KFC Woesten) een voorafgaand onderzoek aan te duiden. Op 1 oktober 2010 wordt het eindverslag van het voorafgaand onderzoek opgemaakt. Uit dit verslag blijkt onder meer op basis van getuigenverklaringen dat de verzoeker bepaalde personen onder druk zou gezet hebben om sponsorgelden te vergaren voor de voetbalclub.

3.2. Op 5 oktober 2010 stelt de zonechef, in zijn hoedanigheid van gewone tuchtoverheid, een inleidend verslag met doorverwijzing naar de hogere tuchtoverheid (politiecollege) op. Op dezelfde dag beslist het politiecollege dat de feiten inderdaad in aanmerking komen voor een zware tuchtstraf, ontlast zij de gewone tuchtoverheid en keurt zij het inleidend verslag waarin de zware tuchtsanctie van de terugzetting in weddeschaal wordt voorgesteld goed. Dezelfde dag wordt het inleidend verslag door de verzoeker voor kennisneming en ontvangst ondertekend en ontvangt hij het volledig tuchtdossier.

3.3. Op 17 oktober 2010 vraagt de tuchtverdediger van de verzoeker bijkomend onderzoek. Het politiecollege beslist op 9 november 2010 dat niet ingegaan wordt op het verzoek om bijkomend onderzoek. Op dezelfde dag wordt de verzoeker gehoord door de hogere tuchtoverheid. De verzoeker is niet in persoon aanwezig, maar wordt vertegenwoordigd door zijn tuchtverdediger en zijn advocaat, die beiden besluiten neerleggen. Dezelfde dag formuleert het politiecollege het voorstel om aan de verzoeker de zware tuchtstraf van de terugzetting in weddeschaal op te leggen.

3.4. Op 18 november 2010 dient de verzoeker een verzoek tot heroverweging in bij de tuchtraad. De Algemene Inspectie legt een deskundigenverslag neer. Daarin wordt besloten dat de feiten van morele dwang om sponsoring te bekomen bewezen zijn en dat zij een tuchtvergriep uitmaken. Er wordt evenwel voorgesteld de zware tuchtstraf te herleiden tot een schorsing van drie maanden. Op 16 maart 2011 geeft de tuchtraad zijn advies. Daarin wordt, bij meerderheid van stemmen, het volgende besloten:

“Dat alleen de ronselpraktijken voor een vzw, zonder dat verband kan gelegd worden met zijn ambt van politieambtenaar, bewezen gebleven zijn en de feiten die bewezen zijn gebleven geen tuchtinbreuk uitmaken in de zin van art. 3 van de wet van 13 mei 1999 houdende het tuchtstatuut van de personeelsleden van de politiediensten; dat de hogere tuchtoverheid dient af te zien van bestraffing;”

3.5. Op 5 april 2011 beslist het politiecollege af te wijken van het advies van de tuchtraad omdat het van oordeel is dat de bewezen feiten wel

degelijk een tuchtvergriep uitmaken aangezien de morele dwang werd uitgeoefend vanuit de functie als politieambtenaar. In navolging van het deskundigenverslag van de Algemene Inspectie wordt de tuchtstraf evenwel herleid tot de schorsing bij tuchtmaatregel voor drie maanden, met inhouding van 25 % van de brutowedde.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

3.6. Tegen deze beslissing wordt een verweerschrift ingediend. Op 3 mei 2011 beslist het politiecollege zijn beslissing van 5 april 2011 te handhaven.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

3.7. De tweede bestreden beslissing werd aan de verzoeker betekend bij ter post aangetekende zendingen van respectievelijk 6 en 9 mei 2011. Deze kennisgevingen, waarin gesteld wordt dat de schorsing aanvangt op 10 mei 2011, vormen het derde voorwerp van het beroep in de mate dat zij de uitwerking van de tuchtstraf tot gevolg hebben.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. De verwerende partij werpt in haar nota op dat het beroep alleen ontvankelijk is wat betreft de tweede bestreden beslissing. De eerste bestreden beslissing is immers slechts een voorbereidende handeling en de derde bestreden beslissing -de kennisgeving van de tuchtstraf- betreft slechts een loutere uitvoeringsmaatregel.

5. Het standpunt van de verwerende partij wordt bijgevalen:

- een beslissing waarbij de tuchtoverheid het voornemen uit om af te wijken van het advies van de tuchtraad heeft een voorbereidend karakter en bepaalt de rechtstoestand van de betrokkene niet definitief;
- de kennisgeving van de datum van inwerkingtreding van een tuchtstrafbeslissing is geen beslissing die de rechtstoestand van de verzoeker

wijzig, maar slechts een uitvoeringsmaatregel die niet met een annulatieberoep kan bestreden worden.

Het beroep is slechts ontvankelijk in zoverre het gericht is tegen de tuchtstrafbeslissing van 3 mei 2011.

V. Onderzoek van de vordering

6. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de verzoeker

7. De verzoeker zet uiteen dat de opgelegde tuchtstraf zijn eer zwaar aantast en zijn beroepsfierheid in het gedrang brengt, aangezien hij een onberispelijke staat van dienst heeft. De beslissing brengt verdachtmakingen teweeg en bezorgt hem minachting en afkeuring. Hij wordt uitgesloten van elke verdere promotie. Hij verwijst ook naar het financieel nadeel wegens het verlies van een deel van zijn wedde, hetgeen volgens hem niet meer te herstellen is.

Beoordeling

8. Daargelaten de vaststelling dat de verzoeker, wat het moreel nadeel betreft, slechts gegevens overlegt die uiterst algemeen zijn en geen bijzondere omstandigheden aanwijzen die aannemelijk maken dat een vernietigingsarrest niet zal volstaan om het nadeel goed te maken, dat hij het aangevoerd financieel nadeel niet concretiseert en evenmin uiteenzet waarom de

tuchtstraf hem hoe dan ook bepaalde promotiekansen zou ontnemen, dient opgemerkt dat het bestreden tuchtstraftbesluit uitwerking gekregen heeft vanaf 10 mei 2011 en dat de verzoeker niet aantoonst dat hij nu nog een ernstig en moeilijk nadeel ondervindt van de opgelegde tuchtstraf.

Een schorsing, die enkel voor de toekomst geldt, kan de verzoeker geen baat meer opleveren. Die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van het bestreden tuchtstraftbesluit af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 19 september 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche